ਈਸੀਜੀਸੀ ਲਿਮਿਟੇਡ
ਬਨਾਮ
ਮੋਕੁਲ ਸ਼੍ਰੀਰਾਮ ਈਪੀਸੀ ਜੇਵੀ
(ਆਈ.ਏ. ਨੰਬਰ 99210 ਦਾ 2021)
ਵਿੱਚ
(ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1842 ਦਾ 2021)
ਫਰਵਰੀ 15, 2022
[ਹੇਮੰਤ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਵੀ. ਰਾਮਸੁਬ੍ਰਮਣਿਅਨ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਉਪਭੋਗਤਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ: 1986 ਅਤੇ 2019 ਐਕਟ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ

— ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਰਾਕ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਠੇਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ — ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਠੇਕੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਲਈ ਜਾਰੀ ਇਨਵੌਇਸਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ — ਇਸ ਲਈ, ਉਪਭੋਗਤਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 1986 ਅਧੀਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਰਾਹਤ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਮੰਨੀ ਗਈ ਸੀ — ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲ 1986 ਜਾਂ 2019 ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ — ਫੈਸਲਾ: 2019 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 67 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਤੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਦਾ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜਮ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਇਆ, ਕੋਈ ਵੀ ਅਪੀਲ ਮਨੋਰੰਜਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਏਗੀ — ਜਦਕਿ 1986 ਐਕਟ ਅਧੀਨ, ਜਦ ਤੱਕ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਰਕਮ ਜਾਂ 50 ਹਜ਼ਾਰ, ਜੋ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋਵੇ, ਜਮ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਅਪੀਲ ਮਨੋਰੰਜਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ — ਐਕਟ ਦੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਸਲ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਬਰਕਰਾਰ ਅਧਿਕਾਰ ਉੱਤੇ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਉੱਤੇ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ — ਜਦੋਂ ਲਿਸ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਕ੍ਰਿਸਟਲਾਈਜ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਅਪੀਲ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਦ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਸੰਕੇਤ ਨਾ ਹੋਵੇ — ਇਸ ਲਈ, ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਔਖੀ ਸ਼ਰਤ 2019 ਐਕਟ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ — ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ, 1897 — ਧਾਰਾ 6.

ਗਰਿਕਾਪਤੀ ਵੀਰਾਇਆ ਬਨਾਮ ਐਨ. ਸੁਬਿਆਹ ਚੌਧਰੀ ਅਤੇ ਓਰਸ.
ਏਅਰ 1957 ਐਸਸੀ 540 : [1957] ਐਸਸੀਆਰ 488 – ਫੈਸਲਾ.

ਹੁਸੇਨ ਕਾਸਮ ਦਾਦਾ (ਇੰਡੀਆ) ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓਰਸ.
ਏਅਰ 1953 ਐਸਸੀ 221 : [1953] ਐਸਸੀਆਰ 987 – ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ.

ਨੋਗੇਂਦਰ ਨਾਥ ਬੋਸ ਬਨਾਮ ਮੋਨ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘਾ ਰਾਏ ਅਤੇ ਹੋਰ. ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1931 ਕੈਲ. 100; ਬੰਬਈ ਦੀ ਸਟੇਟ ਬਨਾਮ ਐਮ/ਐਸ. ਸੁਪਰੀਮ ਜਨਰਲ ਫਿਲਮਸ ਐਕਸਚੇਂਜ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ. ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1960 ਐਸ.ਸੀ. 980 : [1960] ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 640; ਵਿੱਥਲਭਾਈ ਨਾਰਨਭਾਈ ਪਟੇਲ ਬਨਾਮ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਐਮ.ਪੀ., ਨਾਗਪੁਰ ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1967 ਐਸ.ਸੀ. 344; ਐਮ/ਐਸ. ਹਰਦੇਓ ਦਾਸ ਜਗੰਨਾਥ ਬਨਾਮ ਅਸਾਮ ਦੀ ਸਟੇਟ ਅਤੇ ਹੋਰ. ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1970 ਐਸ.ਸੀ. 724 : [1969] ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 261; ਕੇ. ਰਵੇਂਦਰਨਾਥਨ ਨਾਇਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ. (2017) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 355 : [2017] 11 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 389; ਅਨੰਤ ਮਿਲਜ਼ ਕੋ. ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਦੀ ਸਟੇਟ ਅਤੇ ਹੋਰ. (1975) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 175 : [1975] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 220; ਗੁਜਰਾਤ ਐਗਰੋ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਕੋ. ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰ. (1999) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 468 : [1999] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 895; ਰਮੇਸ਼ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਚਿੰਤਾ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ. (1996) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 142 : [1996] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1036; ਐਮ/ਐਸ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਯਸ਼ਵੰਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ. (1992) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 428 : [1991] 2 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 305; ਥਿਰੁਮਲਾਈ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ. (2011) 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 739 : [2011] 4 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 838; ਨਿਊਟੈਕ ਪ੍ਰਮੋਟਰਜ਼ ਅਤੇ ਡਵੈਲੱਪਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ

ਬਨਾਮ ਯੂ.ਪੀ. ਦੀ ਸਟੇਟ ਅਤੇ ਹੋਰ 2021 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ ਆਨ ਲਾਈਨ ਐਸ.ਸੀ. 1044; ਟੈਕਨੀਮੋਂਟ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਟੇਟ ਅਤੇ ਹੋਰ. 2019 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ ਆਨ ਲਾਈਨ ਐਸ.ਸੀ. 1228; ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਨੰਦ ਝਾ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ. 2016 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਬਰ 23 ਐਮ/ਐਸ. ਇੰਡੀਅਨ ਆਇਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਸੀ.ਟੀ.ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ. 2009 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ ਆਨ ਲਾਈਨ ਓਰੀ 353; ਮਨੋਹਰ ਇੰਫਰਾਸਟ੍ਰਕਚਰ ਅਤੇ ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਸੰਜੀਵ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ. ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ. 7098 ਦੀ 2021 ਨਾਲ ਹੋਰ. ਫੈਸਲਾ 7.12.2021; ਨੀਨਾ ਅਨੇਜਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਜੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਸੋਸੀਏਟਸ ਲਿਮਿਟੇਡ. 2021 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ ਆਨ ਲਾਈਨ ਐਸ.ਸੀ. 225; ਨਿਊ ਇੰਡੀਆ ਐਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੋ. ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਸ਼ਰਾ (1975) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 840 [1976] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 266; ਵੀਡੀਓਕੋਨ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਸਿਕਿਉਰਿਟੀਜ਼ ਅਤੇ ਐਕਸਚੇਂਜ ਬੋਰਡ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (2015) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 33 : [2015] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1; ਮਾਰੀਆ ਕ੍ਰਿਸਟੀਨਾ ਦੇ ਸੂਜ਼ਾ ਸੋਡਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਮਰੀਆ ਜ਼ੁਰਾਨਾ ਪੇਰੇਰਾ ਪਿੰਟੋ ਅਤੇ ਹੋਰ. (1979) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 92; ਹਰੀਹਰ ਪੋਲੀਫਾਈਬਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਰੀਜਨਲ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਈ.ਐਸ.ਆਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (1984) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 324 : [1985] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 712; ਸਪ੍ਰਿੰਗ ਮੈਡੋਜ ਹਸਪਤਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਜੋਲ ਅਹਲੂਵਾਲੀਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ. (1998) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 39 : [1998] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 428; ਕਿਸ਼ੋਰ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਰਾਜ ਬੀਮਾ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ. (2007) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 579 : [2007] 6 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 139; ਕੇ.ਐਚ. ਨਾਜ਼ਰ ਬਨਾਮ ਮੈਥਿਊ ਕੇ. ਜੇਕਬ ਅਤੇ ਹੋਰ. (2020) 14 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 126 : [2019] 14 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 928; 29 ਐਮ/ਐਸ. ਡਰੀਮ ਕੈਸਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ: ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ. ਡਬਲਿਊ.ਪੀ. ਨੰਬਰ. 13431 ਦੀ 2015 ਆਦਿ. ਫੈਸਲਾ 18.4.2016 – ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ.

ਕੇਸ ਲਾਅ ਹਵਾਲਾ

[1953] ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 987 ਪੈਰਾ 8 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ

[1957] ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 488 ਪੈਰਾ 10 'ਤੇ ਅਨੁਸਰਿਆ ਗਿਆ

[1960] ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 640 ਪੈਰਾ 11 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1967 ਐਸ.ਸੀ. 344 ਪੈਰਾ 12 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[1969] ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 261 ਪੈਰਾ 13 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[2017] 11 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 389 ਪੈਰਾ 15 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[1975] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 220 ਪੈਰਾ 16 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[1999] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 895 ਪੈਰਾ 16 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[1996] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1036 ਪੈਰਾ 17 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[1991] 2 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 305 ਪੈਰਾ 17 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[2011] 4 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 838 ਪੈਰਾ 18 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[1976] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 266 ਪੈਰਾ 27 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[2015] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1 ਪੈਰਾ 28 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

(1979) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 92 ਪੈਰਾ 28 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[1985] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 712 ਪੈਰਾ 29 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[1998] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 428 ਪੈਰਾ 29 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[2007] 6 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 139 ਪੈਰਾ 29 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[2019] 14 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 928 ਪੈਰਾ 29 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੇਟ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ: ਆਈ.ਏ. ਨੰਬਰ.99210 ਦੀ 2021 ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ. 1842 ਦੀ 2021.

27.01.2021 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਉਪਭੋਗਤਾ ਵਿਵਾਦ ਨਿਵਾਰਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਪਭੋਗਤਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੰਬਰ.2778 ਦੇ 2018 ਤੋਂ.

ਕੇ. ਕੇ. ਵੇਨੁਗੋਪਾਲ, ਏ.ਜੀ., ਰਾਜੀਸ਼ੇਖਰ ਰਾਓ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋ., ਨਵਲ ਸ਼ਰਮਾ, ਸਾਕੇਤ ਸਤਾਪਥੀ, ਰੋਹਨ ਬਾਤਰਾ, ਮਿਸ ਸੋਨਾਲੀ ਮਲਿਕ, ਚਿਨਮਯੀ ਪ੍ਰਸਾਦ, ਹਰਸ਼ ਵਰਧਨ ਅਰੋੜਾ, ਧ੍ਰੁਵ ਸੇਠੀ, ਐਡਵੋ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਨਿਦੇਸ਼ ਗੁਪਤਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋ., ਦੇਵੇਸ਼ ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ, ਫਰਾਜ਼ ਅਨੀਸ, ਮੁਕੇਸ਼ਵਰਨਾਥ ਦੁਬੇ, ਮਿਸ ਮਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ, ਮਿਸ ਵ੍ਰਿਤੀ ਗੁਜਰਾਲ, ਮਾਧਵ ਗੁਪਤਾ, ਮਿਸ ਪਾਇਲ ਸਵਰੂਪ, ਮਿਸ ਪੂਜਾ ਸ਼ਰਮਾ, ਮਿਸ ਮੀਰਾ ਹਸਨ, ਪ੍ਰਵੀਨ ਸਵਰੂਪ, ਐਡਵੋ. ਜਵਾਬੀ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

1. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਉਪਭੋਗਤਾ ਵਿਵਾਦ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਮਿਸ਼ਨ1 SUPERSCRIPT ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਖਿਲਾਫ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 19.9.2016 ਤੋਂ 10% ਸਾਲਾਨਾ ਬਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਰੁਪਏ 265.01 ਕਰੋੜ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ। ਜੇਕਰ ਉਕਤ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ, ਤਾਂ ਅਵਾਰਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਉੱਤੇ 12% ਸਾਲਾਨਾ ਸਾਦੇ ਬਿਆਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਲੱਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬਿਨੈ ਪੱਤਰ (ਆਈ.ਏ. ਨੰ. 99210 ਦੀ 2021) ਐਕਸ ਅਬੁੰਦਾਂਤੀ ਕੌਤੇਲਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਬਿਨੈ ਪੱਤਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

2. ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਰਾਕ ਦੀ ਬਸਰਾ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਬਾਰਿਸ਼ ਦੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਨਿਕਾਸੀ, ਭਾਰੀ ਸੀਵਰੇਜ ਅਤੇ ਨਗਰੀ ਸੜਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਇੱਕ ਠੇਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ₹ 10,38,03,912/- ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਕੇ ਦੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਠੇਕੇ (ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੰਪ੍ਰਿਹੈਂਸਿਵ ਰਿਸਕ ਪਾਲਿਸੀਆਂ ਦਾ ਪੱਤਰ) ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਠੇਕੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਲਈ ਜਾਰੀ ਇਨਵੌਇਸਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਾਰਨ ਬਸਰਾ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਠੇਕਾ ਵੀ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਇਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਬੀਮਾ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 1986 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21(a)(i) ਅਧੀਨ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਰਾਹਤ ਮੰਗੀ ਗਈ। ਉਕਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 27.1.2021 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

3. ਹੁਣ ਇੱਥੇ ਜਾਂਚੀ ਜਾ ਰਹੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਉਪਭੋਗਤਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 20193 SUPERSCRIPT

ਅਧੀਨ ਆਵੇਗੀ ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ 1986 ਐਕਟ ਅਧੀਨ।

4. 2019 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 67 ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਪੰਜਾਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜਮ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਤਾਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਮਨੋਰੰਜਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਏਗੀ। ਜਦਕਿ, 1986 ਐਕਟ ਅਧੀਨ, ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ 62 ਦੁਆਰਾ 2002 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਨੁਸਾਰ 15.3.2003 ਤੋਂ, ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪੀਲ ਮਨੋਰੰਜਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਏਗੀ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਰਕਮ ਦਾ ਪੰਜਾਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜਾਂ ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ, ਜੋ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋਵੇ, ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਵਾਏ। ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:

1986 ਐਕਟ
23. xx

ਇਸ ਤੋਂ ਅਗਲਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਰਕਮ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ, ਉਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮਨੋਰੰਜਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਏਗਾ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਸ ਰਕਮ ਦਾ ਪੰਜਾਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜਾਂ ਰੁਪਏ ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ, ਜੋ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋਵੇ, ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਵਾਏ।

2019 ਐਕਟ
67. xx

ਇਸ ਤੋਂ ਅਗਲਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਰਕਮ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ, ਉਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮਨੋਰੰਜਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਏਗਾ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਰਕਮ ਦਾ ਪੰਜਾਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਵਾਏ।

5. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲ 1986 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ 2019 ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਜੋ 20.7.2020 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਕਮ ਦਾ 50% ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ 1986 ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਰਤ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਾਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਲਈ 1986 ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਨਾ ਕਿ 2019 ਐਕਟ ਦੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 1986 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ₹ 50,000/- ਦਾ ਮੰਗ ਮਸੌਦਾ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਸੁਣਿਆ ਜਾਵੇ।

*ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, 'ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ' "ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6

6. ਰੱਦ ਦਾ ਅਸਰ. - ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਐਕਟ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵੱਖਰੀ ਮੰਸ਼ਾ ਪ੍ਰਗਟ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ—

(ਅ) ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਜਾਂ ਮੌਜੂਦ ਕੁਝ ਵੀ ਮੁੜ ਜਿਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਦੋਂ ਰੱਦ ਅਸਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ

(ਬ) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਕਾਰਜ ਜਾਂ ਅਧੀਨ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਂ ਭੋਗੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਾਏਗਾ; ਜਾਂ

(ਸੀ) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ, ਜਮਾ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਾਧਿਕਾਰ, ਦਾਇਤਵ ਜਾਂ ਦੇਣਦਾਰੀ 'ਤੇ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਾਏਗਾ; ਜਾਂ

(ਦ) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟ ਖਿਲਾਫ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ

ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਜ਼ਾ, ਜ਼ਬਤੀ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ 'ਤੇ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਾਏਗਾ; ਜਾਂ

(ਈ) ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਾਧਿਕਾਰ, ਦਾਇਤਵ, ਦੇਣਦਾਰੀ, ਸਜ਼ਾ, ਜ਼ਬਤੀ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਂਚ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਉਪਾਯ 'ਤੇ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਾਏਗਾ;

ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਂਚ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਉਪਾਯ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ, ਜਾਰੀ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਜ਼ਾ, ਜ਼ਬਤੀ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਐਕਟ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ।

xx

xx

xx

2019 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 107

107. (1) ਉਪਭੋਗਤਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 1986 ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(2) ਅਜਿਹੇ ਰੱਦ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(3) ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਮਾਨਿਆ ਅਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ, 1897 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਦੇ ਅਸਰ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ।"

7. 2019 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 107 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) 1986 ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਇਸ ਐਕਟ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਹੈ [ਹੇਮੰਤ ਗੁਪਤਾ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

2019 ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ 2019 ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਅਨੁਰੂਪ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਸਾਮਾਨਿਆ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਕਲਾਜ਼ (ਸੀ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਿਆਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵੱਖਰੀ ਮਨਸ਼ਾ ਪ੍ਰਗਟ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ, ਉਪਾਰਜਿਤ ਜਾਂ ਲਾਧੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਾਧਿਕਾਰ, ਦਾਇਤਵ ਜਾਂ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੋਰ, ਕਲਾਜ਼ (ਈ) ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹੈ ਕਿ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਾਧਿਕਾਰ, ਦਾਇਤਵ, ਦੇਣਦਾਰੀ, ਜੁਰਮਾਨਾ, ਜ਼ਬਤੀ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਂਚ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਉਪਚਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਐਕਟ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਂ ਉਪਾਰਜਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸਿਰਫ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਮਨਸ਼ਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ 1986 ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6(ਸੀ) ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਉਪਾਰਜਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੱਖਰੀ

ਮਨਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲੱਭਣੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ, ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਨੇ ਕੋਲਕਾਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਨੋਗੇਂਦਰ ਨਾਥ ਬੋਸ ਬਨਾਮ ਮੋਨ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘਾ ਰਾਏ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੁਸੈਨ ਕਾਸਮ ਦਾਦਾ (ਭਾਰਤ) ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹੁਸੈਨ ਕਾਸਮ ਦਾਦਾ ਵਿਚ, ਮਾਨਯੋਗ ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਆਰ. ਦਾਸ ਨੇ ਮਾਨਯੋਗ ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਐਮ.ਸੀ. ਮਹਾਜਨ ਦੇ ਨਾਲ ਬੈਂਚ ਲਈ ਬੋਲਦਿਆਂ ਇਕ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜੋ 25.11.1949 ਨੂੰ ਸੈਂਟਰਲ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ ਅਤੇ ਬੇਰਾਰ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ (ਦੂਜੀ ਸੋਧ) ਐਕਟ (ਐਕਟ 57 ਆਫ 1949) ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਸੈਂਟਰਲ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ ਅਤੇ ਬੇਰਾਰ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1947 ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਸੀ। 1947 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22(1) ਦੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕਰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪੀਲ ਮਨੋਰੰਜਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ ਦੀ ਰਕਮ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਤੋਂ ਦੇਣਦਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਮੰਨਤਾ ਹੈ, ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪੀਲ ਮਨੋਰੰਜਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਸੰਤੋਸ਼ਜਨਕ ਸਬੂਤ, ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਾਲ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਬਦਲਾਅ ਆਇਆ ਸੀ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਰਕਮ ਤੋਂ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੱਕ ਜਿਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

9. ਇਹ ਉਲਲੇਖਣਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦ ਤੱਕ ਅਸਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਕੋਈ ਲਿਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪੀਲ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਰਦਾਤਾ ਇੱਕ ਰਿਟਰਨ ਦਾਖਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਲਿਸ ਤੁਰੰਤ ਨਹੀਂ ਉੱਠ ਸਕਦੀ। ਅਥਾਰਟੀ 1947 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਅਧੀਨ ਰਿਟਰਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਅਥਾਰਟੀ ਰਿਟਰਨ ਦੀ ਸਹੀਅਤ ਬਾਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਮੰਗਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਰਿਟਰਨ 28.11.1947 ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ 25.1.1949 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਰਥਾਤ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

“8. ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਜੰਗਾਰਾਮ ਰੈੱਡੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜ [(1950) ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 941] ਅਤੇ ਗਣਪਤ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਅਗਰਵਾਲ ਚੈਂਬਰ ਆਫ ਕਾਮਰਸ ਲਿਮਿਟੇਡ [(1952) ਐਸ.ਸੀ.ਜੇ 564] ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਜੈਨਕਿਨਸ, ਸੀ.ਜੇ. ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਨਾਨਾ ਬਿਨ ਅਬਾ ਬਨਾਮ ਸ਼ੈਕ ਬਿਨ ਅੰਦੂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨਾ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਤਰੀਕੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਇੱਕ ਨਿਵੇਸ਼ਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹੇ ਨਿਵੇਸ਼ਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਦੀ ਮੰਸ਼ਾ ਨੂੰ ਮਾਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਮੰਸ਼ਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥ ਦੇ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

9. …. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਟਿੱਪਣੀ ਉਚਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਮਲੇ ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਟਿੱਪਣੀ ਦਾ ਸੱਚਾ ਅਰਥ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਸੋਧ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਪਿੱਛੇਹਟ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ ਤੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਪੁਰਾਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵੀ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੁਰਾਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਉਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਉਹ ਪੁਰਾਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਉਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਕਸਰਤ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੋਧਿਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਕਸਰਤ ਨੂੰ ਰੋਕਣ

ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22(1) ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਤੱਥ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਸਹੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਦੀ ਭੀਖ ਮੰਗਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਦ ਨਵੀਂ ਵਿਵਸਥਾ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਗਣਪਤੀ ਅਈਅਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਸ੍ਰੀ ਗਣਪਤੀ ਅਯਿਰ ਨੇ ਧੀਮੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਦ ਤੱਕ ਅਸਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਕੋਈ "ਲਿਸ" ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਦੋ ਜਵਾਬ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਪਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ "ਲਿਸ" ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਨਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਪਣੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾਖਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ "ਲਿਸ" ਤੁਰੰਤ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 11(1) ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਪਸੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਸਹੀਅਤ ਬਾਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਵਿਰੋਧ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹਾਲਾਤ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲਾ ਅਧਿਕਾਰ ਆਪ ਹੀ ਜੱਜ ਹੈ, ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਜ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦਿਆਂ ਸਿਰਫ ਰਾਜ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ "ਲਿਸ" ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸੋਧ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਹੋਰ, ਜੇ "ਲਿਸ" ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਤਾਰੀਖ 'ਤੇ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਵੀ ਜਦੋਂ ਵਾਪਸੀ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਜਾਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਅਧਿਕਾਰ ਨੇ ਸਬੂਤ ਲਈ ਕਹਿਆ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਇੱਕ "ਲਿਸ" ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਹਨਾਂ ਤਾਰੀਖਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਬਣਨ ਲਈ ਨਿਰਣਾਯਕ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤਾਰੀਖ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਆਪਣੇ ਆਪ।" 10. ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਵਿੱਚ ਜੋ ਗਰੀਕਪਤੀ ਵੀਰਾਇਆ ਬਨਾਮ ਐਨ. ਸੁਬਿਆਹ ਚੌਧਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ7 ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੁਸੈਨ ਕਾਸਮ ਦਾਦਾ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁੱਦਾ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਅਧੀਨ ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸੀ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਹ 22.4.1949 ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੇ ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਰਾਸਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਹੁਣ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨਾਲ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਦਲੀਲ ਸੀ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸਿਧਾਂਤ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਗਏ:

“23. ਉਪਰੋਕਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸਿਧਾਂਤ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਭਰਦੇ ਹਨ:

(i) ਕਿ ਇੱਕ ਉਪਚਾਰ, ਮੁਕੱਦਮਾ, ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਖੋਜ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੜੀ ਦੇ ਕਦਮਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਅੰਤਰਨਿਹਿਤ ਏਕਤਾ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ii) ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

(iii) ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਸਾਰੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਬਾਕੀ ਕਰੀਅਰ ਤੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

(iv) ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਨਿਵੇਸ਼ਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਆਰੰਭ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ।

(v) ਇਹ ਨਿਵੇਸ਼ਿਤ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ।

24. ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਕੱਦਮਾ 22 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1949 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿਵੇਸ਼ਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਜੇ ਅਸਫਲ, ਤਾਂ

ਸਬ-ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ (ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਸਤਾਰ) ਐਕਟ, 1947 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਲੈਟਰਜ਼ ਪੈਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਅਤੇ ਸਿਵਿਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 109 ਅਤੇ 110 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

11. ਤਿੰਨ-ਜੱਜ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿ ਸਟੇਟ ਆਫ ਬੰਬੈ ਬਨਾਮ ਐਮ/ਐਸ. ਸੁਪਰੀਮ ਜਨਰਲ ਫਿਲਮਜ਼ ਐਕਸਚੇਂਜ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਅਨੁ. ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਉੱਠਿਆ ਤਰਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ 'ਤੇ ਅਦਾਇਗੀ ਯੋਗ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਫਾਇਲਿੰਗ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ ਕਿ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ, 1870 ਵਿੱਚ ਬੰਬੈ ਐਕਟ 12 ਆਫ 1954 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਅਨੁਸਾਰ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ 'ਤੇ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਇਸ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

“12. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੰਬੀ ਕਤਾਰ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਸ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਨਵੀਂ ਪਾਬੰਦੀ ਲਾਉਣ ਜਾਂ ਹੋਰ ਭਾਰੀ ਸ਼ਰਤ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਇੱਕ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਐਕਟ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਪਿੱਛੇਕੜ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਨਾ ਕਹੇ।”

12. ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਵਿਠਲਭਾਈ ਨਾਰਨਭਾਈ ਪਟੇਲ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ, ਐਮ.ਪੀ., ਨਾਗਪੁਰ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਵਿਚਾਰਣਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਰਿਟਰਨ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਿਟਰਨ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਦੇ ਬਿਨਾਂ, ਇਸ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

“9. ਹੁਸੈਨ ਕਾਸਮ ਦਾਦਾ ਦੇ ਕੇਸ, 1953 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 987: (ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1953 ਐਸ.ਸੀ. 221), ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਲਿਸ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਲਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇਕੜ ਵਿੱਚ ਨਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਨਾਲ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਕਿ ਲਿਸ ਕਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ, ਹੁਸੈਨ ਕਾਸਮ ਦਾਦਾ ਦੇ ਕੇਸ, 1953 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 987: (ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1953 ਐਸ.ਸੀ. 221), ਦਾ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੇਸਟ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।”

13. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿ ਮਿਸ ਹਰਦੇਵੋਦਾਸ ਜਗੰਨਾਥ ਬਨਾਮ ਦ ਸਟੇਟ ਆਫ ਆਸਾਮ & ਓਰਸ.10$_{SUPERSCRIPT}$ ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਪ੍ਰਥਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਕੁਝ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਅਪਣਾਉਣਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਨੇੜੇ ਤੋਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧੀ ਨਜ਼ਰੀਆ

ਨਹੀਂ ਅਪਣਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਹੈ। ਮੁੱਦਾ ਸੀ ਆਸਾਮ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1947 ਵਿੱਚ 1.4.1958 ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੋਧ ਬਾਰੇ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਆਕਲਿਤ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਇਆ। ਕਰਦਾਤਾ ਨੇ 30.9.1956, 31.3.1957 ਅਤੇ 30.9.1957 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਅਰਧ ਵਾਰਸ਼ਿਕ ਰਿਟਰਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਕਰਦਾਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਿਮਿਸਿਜ਼ ਨੂੰ 6.3.1959 ਨੂੰ ਖੋਜਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਖਾਤਾ ਪੁਸਤਕਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸੈਕਸ਼ਨ 19A ਅਧੀਨ ਆਸਾਮ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1947 ਦੇ ਤਹਿਤ 4.4.1959 ਨੂੰ ਮੁੜ ਆਕਲਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

“9. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸੋਧ ਅਪ੍ਰੈਲ 1, 1958 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਮੁੜ-ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸਤੰਬਰ 30, 1956, ਮਾਰਚ 31, 1957 ਅਤੇ ਸਤੰਬਰ 30, 1957 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਕਲਨ ਅਵਧੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰਕ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਕਲਨ ਉਸ ਸੋਧ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯਾਨੀ ਅਪ੍ਰੈਲ 1, 1958 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਆਕਲਨਾਂ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲਾਂ ਵੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਅਸਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਪੀਲਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੋਧਿਤ ਸੈਕਸ਼ਨ 30 ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਸੀ।”

14. ਚੂੰਕਿ ਰਿਟਰਨ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਮੁੜ ਆਕਲਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਸੋਧ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਇਸ ਲਈ, ਹੁਸੈਨ ਕਾਸਮ ਦਾਦਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸੋਧ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਇਹੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

15. ਕੇ. ਨਵੀਨਦਰਨਾਥਨ ਨਾਇਰ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਤਾਰੀਖ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕੇਰਲਾ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਐਕਟ, 1959 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ।

16. ਅਨੰਤ ਮਿਲਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ ਗੁਜਰਾਤ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਚਾਰ-ਜੱਜ ਬੈਂਚ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਅਪੀਲ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਕੋਲ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਬੋਝਿਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਵਿਵੇਕ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਗੁਜਰਾਤ ਐਗਰੋ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਮਿਉਨਿਸਿਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਦ ਸਿਟੀ ਆਫ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਨੰਤ ਮਿਲਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

17. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਮੇਸ਼ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਚਿੰਤਾ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਐਕਟ, 1988 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਜੋ ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਜਾਂ ਰਕਮ ਦਾ ਪੰਜਾਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ, ਜੋ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋਵੇ, ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਐਕਟ, 1939 ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਦਾਅਵਾ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੈਂਚ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਸਰਜ਼ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਯਸ਼ਵੰਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਥੇ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਐਕਟ, 1939 ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਐਕਟ, 1988 ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਹੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

18. ਮਿਸਟਰ ਨਿਧੇਸ਼ ਗੁਪਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੋਧ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਸੁਭਾਵ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਕੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਥਿਰੁਮਲਾਈ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਉਤੇ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ

ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੀ ਫਾਇਲਿੰਗ ਦਾ ਢੰਗ ਅਤੇ ਫਾਰਮ, ਪ੍ਰੀ-ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਲਈ ਜਾਵੇਗੀ ਉਹ ਵੀ ਵਿਧਾਨਿਕ ਯੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਹੈ।

19. ਅਸੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਥਿਰੁਮਲਾਈ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਐਫ.ਈ.ਐਮ.ਏ. ਦੀ ਧਾਰਾ 49 ਪੁਰਾਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਜਾਂ ਛੱਡਣ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਐਫ.ਈ.ਆਰ.ਏ. ਦੇ ਰੱਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 01.06.2000 ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮਾਫੀ ਦੇ ਉਦਾਰ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਹੇਠਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

“28. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਫ.ਈ.ਐਮ.ਏ. ਦੀ ਧਾਰਾ 49 ਪੁਰਾਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਜਾਂ ਛੱਡਣ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਐਫ.ਈ.ਆਰ.ਏ. ਦੇ ਰੱਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 01.06.2000 ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਐਫ.ਈ.ਐਮ.ਏ. ਦੀ ਧਾਰਾ 49 ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਐਫ.ਈ.ਐਮ.ਏ. ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਐਫ.ਈ.ਐਮ.ਏ. ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਕ੍ਰਿਪਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਭਾਵੇਂ ਕਾਰਣ ਕਾਰਵਾਈ ਐਫ.ਈ.ਆਰ.ਏ. ਅਧੀਨ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੋਵੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਐਫ.ਈ.ਆਰ.ਏ. ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਅਧੀਨ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜੇ ਅਪੀਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਚਾਲੀ ਪੰਜ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਪਰਯਾਪਤ ਕਾਰਣ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਹੋਣ। ਇਸ ਲਈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਐਫ.ਈ.ਆਰ.ਏ. ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਰੇ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਹੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਹੈ।

29. ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਉਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਵਧੀ ਦੇ 45 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ, ਕਿ ਉਸ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਯਾਪਤ ਕਾਰਣ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਤਾਜ਼ਾ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਲਈ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ…”

20. ਮਿਸਟਰ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ-ਜੱਜ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਕਿ ਨਿਊਟੈਕ ਪ੍ਰਮੋਟਰਜ਼ ਅਤੇ ਡਿਵੈਲਪਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ ਯੂ.ਪੀ. & ਓਰਸ.17 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਰੀਅਲ ਐਸਟੇਟ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ) ਐਕਟ, 2016 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰੀ-ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸੀ। ਉਕਤ ਫੈਸਲਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ, ਪ੍ਰੀ-ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ 43(5) ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਵੈਲਯੂ ਐਡਡ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰੀ-ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸੰਬੰਧੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲਾ ਜੋ ਕਿ ਟੈਕਨੀਕਮੋਂਟ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ ਪੰਜਾਬ & ਓਰਸ. ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

21. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਨੰਦ ਝਾ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼. ਇੰਡੀਅਨ ਆਇਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਸੀਟੀਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਉੜੀਸਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੰਡੀਅਨ ਆਇਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਉਲਟ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਥੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਈ ਗਈ ਰਕਮ ਦੇ 50% ਦੀ ਪ੍ਰੀ-ਜਮ੍ਹਾਈ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਮ੍ਹਾਈ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ 50% ਜਮ੍ਹਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਹੇਠਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

"24. ਸਰਵੋਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਮੁੜ ਮੁੜ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਸੁਭਾਵਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਪਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ। "ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ ਸੁਭਾਵਿਕ ਨਿਆਂ ਦੇ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਸੁਖਾਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਨਹੀਂ।" (ਵੇਖੋ ਹੁਸੈਨ ਕਾਸਮ ਦਾਦਾ (ਇੰਡੀਆ) ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ, ਏਆਈਆਰ 1953 ਐਸਸੀ 221; ਗਰਿਕਪਤੀ ਵੀਰਾਇਆ ਬਨਾਮ ਐਨ. ਸੁਬਿਆਹ ਚੌਧਰੀ, ਏਆਈਆਰ 1957 ਐਸਸੀ 540; ਮੈਸਰਜ਼. ਗਣੇਸ਼ ਟ੍ਰੇਡਿੰਗ ਕੋ. ਬਨਾਮ ਮੋਜੀ ਰਾਮ, (1978) 2 ਐਸਸੀਸੀ 91 : ਏਆਈਆਰ 1978 ਐਸਸੀ 484; ਹਰਚਰਨ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, (1982) 3 ਐਸਸੀਸੀ 408 : ਏਆਈਆਰ 1983 ਐਸਸੀ 43; ਅਤੇ ਸ਼ਿਵ ਸ਼ਕਤੀ ਕੋਆਪ. ਹਾਊਸਿੰਗ ਸੋਸਾਇਟੀ, ਨਾਗਪੁਰ ਬਨਾਮ ਸਵਰਾਜ ਡਿਵੈਲਪਰਜ਼, (2003) 6 ਐਸਸੀਸੀ 659 : ਏਆਈਆਰ 2003 ਐਸਸੀ 2434).

25. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਪ੍ਰੀ-ਜਮ੍ਹਾਈ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਸੋਧ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਰਵੋਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਲਕਸ਼ਮੀ ਰਤਨ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਵਰਕਸ ਲਿਮਿਟੇਡ (ਸੁਪਰਾ). ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

22. ਝਾਰਖੰਡ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਨੰਦ ਝਾ ਕੇਂਦਰੀ ਉਤਪਾਦ ਐਕਟ, 1944 ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਵਿੱਚ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2014 ਦੀ ਧਾਰਾ 105 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਨਾਲ ਨਿਪਟ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਜਾਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਪੈਨਲਟੀ ਦਾ 7.5% ਜਾਂ 10% ਜਮ੍ਹਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੀ-ਸੋਧ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵੇ ਕਿ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਜਾਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਪੈਨਲਟੀ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਬੇਜਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਪ੍ਰੀ-ਜਮ੍ਹਾਈ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਡਿਊਟੀ ਦਾ 7% ਅਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਪੈਨਲਟੀ ਦਾ 10% ਜਮ੍ਹਾਉਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੀ ਪ੍ਰੋਵਿਸੋ ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸੋਧੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2014 ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅੱਗੇ ਲੰਬਿਤ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਟੇ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉੱਠਣ ਵਾਲਾ ਮੁੱਦਾ ਪ੍ਰੀ-ਜਮ੍ਹਾਈ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਅਤਾ ਅਤੇ ਵੈਧਤਾ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਮੁੜ-ਪ੍ਰਭਾਵਿਤਾ ਦਾ।

23. ਮਿਸਟਰ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਮਨੋਹਰ ਇੰਫਰਾਸਟ੍ਰਕਚਰ ਅਤੇ ਕੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਸੰਜੀਵ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ21 ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਐਨ.ਸੀ.ਡੀ.ਆਰ.ਸੀ. ਨੇ ਪੂਰੀ ਡਿਕ੍ਰੀਟਲ ਰਕਮ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਈ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਉੱਤੇ ਸਟੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 2019 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 51 ਦੀ ਪਿੱਛੇਵਾਰਤਾ ਲਈ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੀ ਗਈ ਜਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਐਨ.ਸੀ.ਡੀ.ਆਰ.ਸੀ. ਅਪੀਲ ਦੌਰਾਨ ਪੂਰੀ ਡਿਕ੍ਰੀਟਲ ਰਕਮ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਈ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਵਾਦਿਤ ਰਕਮ ਦਾ 50% ਪ੍ਰੀ-ਜਮ੍ਹਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

24. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਪਭੋਗਤਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕ ਲਾਭਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨੀਨਾ ਅਨੇਜਾ ਅਤੇ ਅਨਜ ਬਨਾਮ ਜੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਸੋਸੀਏਟਸ ਲਿਮਿਟੇਡ22 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

"78. ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਫੋਰਮ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਅਰਜਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।" ਅਧਿਕਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਭਾਗ ਸੀ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਸਾਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6(ਈ) ਇੱਕ ਅਰਜਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਲਈ ਲੰਬਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰੱਦ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫੋਰਮ ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਲੰਬਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਵੀਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਫੋਰਮ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨਾਂਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਿਊ ਇੰਡੀਆ ਐਸ਼ੋਰੈਂਸ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਮਾਰੀਆ ਕ੍ਰਿਸਟੀਨਾ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਫੋਰਮ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ

ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਫੋਰਮ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਲਟ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਉੱਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਸੋਨੀ (ਸੁਪਰਾ), ਹਿਤੇਂਦਰ ਕੁਮਾਰ ਠਾਕੁਰ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਸੁਧੀਰ ਜੀ. ਅੰਗੂਰ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਪਿੱਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਗੱਲ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 2019 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪੁਰਾਣੀ ਫੋਰਮ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪਿੱਛੇਵਾਰਤਾ ਦੇ ਆਮ ਨਿਯਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਉਲਟ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

79. ਹੁਣ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਇਜ਼ਹਾਰ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦਿਆਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਕਿ ਸਾਰੇ ਲੰਬਿਤ ਮਾਮਲੇ 2019 ਦੀ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਫੋਰਾ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਨਵੀਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਪੈਕੂਨੀਅਰ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਨਾਂਤਰਿਤ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧੀ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਵਿਧਾਨਿਕ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅੰਤਰਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

xx

xx

xx

84. … ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਲਈ ਲਾਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਨਵੀਂ ਪੈਕੂਨੀਅਰ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲੰਬਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਥਾਨਾਂਤਰਣ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੁੰਦਾ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਚੂਕ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਿਕ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੰਦਰਭਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਰੋਧੀ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 2019 ਦੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 107(2) ਰਾਹੀਂ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ। ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਸੰਭਵ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਜਿਥੇ ਐਨ.ਸੀ.ਡੀ.ਆਰ.ਸੀ. ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੋਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੈਕੂਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਤੇ, ਭਵਿੱਖ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ। ਐਨ.ਸੀ.ਡੀ.ਆਰ.ਸੀ., ਵਿੱਚ ਸਾਊਥਫੀਲਡ ਪੇਂਟਸ ਅਤੇ ਕੈਮੀਕਲਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਨਿਊ ਇੰਡੀਆ ਐਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ।, ਉਪਭੋਗਤਾ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 286 ਦਾ 2000...

(ਐਨ.ਸੀ.ਡੀ.ਆਰ.ਸੀ.) ਨੇ ਸੋਧ ਅਧਿਨਿਯਮ 62 ਦੇ 2002 ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ 15 ਮਾਰਚ 2003 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਪ੍ਰੀਮੀਅਰ ਆਟੋਮੋਬਾਈਲਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਡਾ. ਮਨੋਜ ਰਾਮਚੰਦਰਨ, ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਿਟੀਸ਼ਨਜ਼ ਨੰਬਰ 400 ਤੋਂ 402 ਦੇ 1993, ਜਿੱਥੇ ਐਨ.ਸੀ.ਡੀ.ਆਰ.ਸੀ. ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੋਧ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹਨ [ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਾਦੀ ਸਾਹੂ (ਉੱਪਰ) ਦੇ ਸਿਦਾਂਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ]। ਸੰਸਦ ਇਸ ਸੰਚਾਲਨ ਸਿਦਾਂਤ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਉਪਭੋਗਤਾ ਫੋਰਾ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਚ ਬਦਲਣ ਦਾ ਚੁਣਾਵ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

26. ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਉਪਭੋਗਤਾ ਵਿਵਾਦ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਉਪਭੋਗਤਾ ਵਿਵਾਦ ਨਿਪਟਾਰਾ ਫੋਰਮ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਉਣੀ ਸੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 2019 ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ 1986 ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਫੋਰਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

27. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਕਿ ਨਿਊ ਇੰਡੀਆ ਐਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਸ਼ਰਾ ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਫੋਰਮ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਹਵਾਲੇ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਅਧਿਨਿਯਮ, 1939 ਅਧੀਨ ਦਾਵਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਫੋਰਮ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਸੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਕਿ ਫੋਰਮ ਦਾ ਬਦਲਾਅ ਪਿੱਛੇ ਹਟਾਉਣਯੋਗ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਾਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਫੋਰਮ ਦਾ। ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ।

28. ਫੋਰਮ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦੇ ਬਦਲਾਅ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵੀਡੀਓਕੋਨ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਸਿਕਿਊਰਿਟੀਜ਼ ਅਤੇ ਐਕਸਚੇਂਜ ਬੋਰਡ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਅਤੇ ਮਾਰੀਆ ਕ੍ਰਿਸਟੀਨਾ ਡੀ ਸੋਜ਼ਾ ਸੋਡਰ ਅਤੇ ਓਰਸ. ਬਨਾਮ ਅਮਰੀਆ ਜ਼ੁਰਾਨਾ ਪੇਰੇਰਾ ਪਿੰਟੋ ਅਤੇ ਓਰਸ. ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ।

29. ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਹਰੀਹਰ ਪੋਲੀਫਾਈਬਰਸ ਬਨਾਮ ਰੀਜਨਲ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਈ.ਐਸ.ਆਈ. ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਸਪ੍ਰਿੰਗ ਮੈਡੋਜ ਹਸਪਤਾਲ ਅਤੇ ਅਨ੍ਹ. ਬਨਾਮ ਹਰਜੋਲ ਅਹਲੂਵਾਲੀਆ ਅਤੇ ਅਨ੍ਹ., ਕਿਸ਼ੋਰ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਰਾਜ ਬੀਮਾ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ28 ਅਤੇ ਕੇ.ਐਚ. ਨਾਜ਼ਰ ਬਨਾਮ ਮੈਥਿਊ ਕੇ. ਜੇਕਬ ਅਤੇ ਓਰਸ.29 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਲਾਭਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

30. ਹਰੀਹਰ ਪੌਲੀਫਾਈਬਰਜ਼ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਰਾਜ ਬੀਮਾ ਐਕਟ, 1948 ਵਿੱਚ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਇੱਕ ਲਾਭਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਪ੍ਰਗਟਾਵ ਲਾਭਕਾਰੀ ਨਿਰਮਾਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੱਧ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਕਿਸੇ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹਨ।

31. ਸਪ੍ਰਿੰਗ ਮੈਡੋਜ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(1)(d)(ii) ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਕਲੌਜ਼ 1986 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਈ ਕਾਫੀ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਜੋ ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਉੱਤੇ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਭਾਰਥੀ ਨੂੰ ਵੀ। ਇਸ ਲਈ, ਬੱਚੇ ਦੇ ਮਾਪੇ ਅਤੇ ਬੱਚਾ ਦੋਵੇਂ ਹੀ 1986 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਭੋਗਤਾ ਹੋਣਗੇ। ਕਿਸ਼ੋਰ ਲਾਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ 'ਉਪਭੋਗਤਾ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ 1986 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਕਾਫੀ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮਾਲ ਬਲਕਿ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਲਈ ਖਰੀਦੀ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏ ਉੱਤੇ ਲਈ ਗਈ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੇ.ਐਚ. ਨਾਜ਼ਰ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਲ ਸੀ, ਕੀ ਇੱਕ ਚਟਾਨੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖੁਦਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ "ਵਾਣਿਜਿਕ ਸਾਈਟ" ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੇਰਲਾ ਲੈਂਡ ਰਿਫਾਰਮਜ਼ ਐਕਟ, 1963 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਛੋਟ। ਅਸੀਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਪਰ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਬਦਲੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਹੀ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ।

"54. ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਅਚਰਜ ਨਾਲ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਕਸਰਤ ਲਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨਾਲ ਹੀ।" ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਇੰਨੀਆਂ ਭਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਬੇਤੁਕੀ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਵਜੋਂ ਸਮਝੀਆਂ ਜਾਣ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਧਿਕਾਰ ਲਗਭਗ ਮਾਇਆਵੀ ਬਣ ਜਾਵੇ।

xx xx xx

59. ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਕਸਰਤ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤ ਨਾਲ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਵਿਚਾਰਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਸੋਧੀ ਗਈ ਸ਼ਰਤ ਬਿਨਾਂ-ਸੋਧੀ ਸ਼ਰਤ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਾਰੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਬਿਨਾਂ-ਸੋਧੀ ਸ਼ਰਤ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਜਾਂ ਉਮੀਦ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਅਸੈਸੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਛੋਟ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਸੀਲਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੀ ਕਸਰਤ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਕੋਈ ਵਸੀਲਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੋਧ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰਿਤ ਨਜ਼ਰੀਏ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਵਸੀਲਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ। ਜੋ ਹੁਣ ਚਲਾ

ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਮੌਕਾ ਜਾਂ ਉਮੀਦ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ।

33. ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਕਤਾਰ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੋਧ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ 'ਚ ਉੱਠਣ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹਨ।

34. ਉਪਰੋਕਤ ਉਲਲੇਖਿਤ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਬੰਧਨਯੋਗ ਮਿਸਾਲਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 2019 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ 'ਤੇ ਅਵਾਰਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੇ 50% ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਭਾਰੀ ਸ਼ਰਤ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਆਈ.ਏ. ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਦੇਵਿਕਾ ਗੁਜਰਾਲ

ਅਰਜ਼ੀ ਮਨਜ਼ੂਰ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate